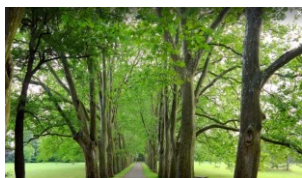

7. Bat'ův kanál 2008 – už nikdy ne

V létě 2008 jsme se rozhodli využít naší cesty na Moravu při příležitosti Mistrovství ČR nohejbalu mladších žáků v Modřicích, kde startovali také naši mladí (Sehrig, Komár, Doubek). Přes internet jsme si objednali pronájem lodi na Baťově kanálu v přístavu Strážnice od pondělí do čtvrtka 1.-4.9. – 2 lůžka, kuchyňka, WC a sprcha.

Po skončení Mistrovství ČR v Modřicích jsme tam ještě přespali v penzionu a ráno v pondělí jsme odjeli do Strážnice. Nejdříve jsme se na přání maminy prošli platanovou alejí (vzpomínky na Canal de Midi ve Francii) a také parkem zámku Strážnice s velkou arénou, kde se konají slavné Strážnické slavnosti. Už při příjezdu do přístavu nás překvapil velký nepořádek. V kanceláři přístavu na nás koukal přítomný pán dost

překvapeně a když jsem mu ukázal potvrzený pronájem lodi, začal se vymlouvat. Už je po sezóně, objednaná loď je mimo provoz po poškození předchozím nájemcem.

Po důrazném upozornění, že budeme žádat vrácení zálohy a odškodnění za zrušenou zakázku začal hledat řešení. Má k dispozici menší loď LAURA (dlouhá 5m, 2 lůžka, PB vařič), která ale nemá vybavenou kuchyňku, ani sprchu a chemické WC také už nemá žádné k dispozici. Ale údajně v každém přístavu je k dispozici vybavené sociální zařízení. Dostali jsme i univerzální klíč od těch zařízení v přístavech. Ale žádné z nich nebylo k použití, ani z hlediska hygieny, ani funkčnosti. Ještě naznačil značný problém, že už není zabezpečena obsluha zdymadel, protože je po turistické sezóně. Teprve pod dalšími pohrůzkami slíbil, že bude osobně dohlížet na provoz na zdymadlech.

Obrázek mapy Baťova kanálu z webu přímo lže – co všechno má být v každém přístavu. Skutečnost absolutně jiná.

Po nalodění jsme vyrazili směrem na Skalici. Propluli jsme kanálem do přístavu Petrov, kde jsme si dali kávovou pauzu na uklidnění. Na lodi ale posedět nemůžeme, protože tam hrozně smrděl benzín z přenosného kanystru. Po návratu z malé procházky jsme ještě zjistili, že nám někdo z lodi ukradl plastovou nádrž na pitnou vodu. První zdymadlo hned za přístavem Petrov skutečně pán z loděnice obsluhoval a my jsme pokračovali do přístavu Sudoměřice – Výklopník, kde jsme uvázali na noc. Ještě jsme měli nějaké svoje zásoby, takže jsme večer strávili v parku u lodi.

Ráno po skromné snídani jsme odpluli do přístavu Skalica a odtud jsme pěšky šli do města Skalica na Slovensku.. Tam jsme si prošli střed města a poobědvali v restauraci Srdiečko ve středu města. Cesta zpátky byla náročná, protože jsme měli ve svých batůžkách nakoupený proviant.

Odpoledne už jsme pluli zpátky směrem na naši základnu. Vyžádali jsme si obsluhu zdymadla Petrov a našli jsme vhodné místo pro uvázání lodě na noc u mola Starého města ve Strážnici. Ale zase bez vybavení a tak jsme museli vyrazit na prohlídku okolí a najít si alespoň restauraci na občerstvení a umytí na záchodovém umyvadle.

Ráno mamina vyrazila koupit alespoň balenou vodu. Pokračovali jsme v plavbě kolem našeho přístavu a zdymadlo ve Strážnici, dál přes 2 zdymadla Vnorovy I. a II. až do přístavu ve Veselí n.M. Po malé procházce jsme se najedli v restauraci a pluli jsme dál už po řece Moravě s občasnými průplavy zdymadly. Dorazili jsme až do Uherského Hradiště, kde jsme uvázali u malého přístavu Starého města, samozřejmě bez slibovaného vybavení.

Měli jsme v plánu návštěvu Velehradu v blízkosti Uherského Hradiště. Tedy moc v blízkosti to nebylo – 6km, zvláště když jsme cestu k Velehradu absolvovali pěšky. Ale prohlídka areálu ve Velehradu byla pěkná, zvláště mamíně se moc líbila. Na zpáteční cestě jsme se zastavili u farmy s malou zoologickou, pak ještě byla po cestě Velehradská vinice, ale to už jsme měli dost a hledali jsme možnost městské dopravy. Autobusem jsme se dostali až do středu Uherského hradiště, kde jsme si dali zaslouženou večeři. Večer jsme pak hledali svou loď, ale podařilo se. Já jsem se u lodi vykoupal v zelené vodě řeky Moravy, mamina raději zašla na benzinovou pumpu, aby použila WC a hlavně umyvadlo na opláchnutí. Jak my se budeme těšit na první sprchu!

Ráno jsem si jen ověřil, že pán z našeho přístavu bude stále k dispozici na všech zdymadlech, které musíme absolvovat na naší poslední plavbě na Baťově kanále (v životě už nikdy). Vypluli jsme z Uherského Hradiště, propluli zdymadla Nedakonice a Uherský Ostroh na řece Moravě a před zdymadlem Veselí n.M. jsme vpluli do Baťova kanálu. Následovaly ještě 2 zdymadla Vnorovy a další už ve Strážnici. Za ním už jsme přistáli v mateřském přístavu. Loď jsem vracel hodně rozmrzelý. Pán přístavu jen krčil rameny.

Celkem jsme propluli asi 90 km a 18 zdymadel na řece Moravě a Baťovým kanálem. Raději nehodnotím, protože jsme byli moc zklamáni a sám Baťův kanál si nezaslouží takovou kritiku, Je to v lidech a nikoliv jen v personálu obsluhy kanálu. Takovou devastaci opilých part vodáků jsme viděli jen na našem kanálu, proto ani jsem taky nikdy nechtěl splavovat naše řeky s vodáky. Dost jsem o tom slyšel a něco jsem i zažil, třeba na Vltavě nebo na Lužnici. Takové zkušenosti jsme na našich plavbách ve Francii, Anglii, Holandsku a Německu nezažili. Ano, občas si nějaká parta udělala u lodi nebo na lodi mejdan, ale nikdy to nebylo spojené s likvidací okolního zařízení a vždy se taky včas ten mejdan skončil v zájmu dodržování místních pravidel a zákonů. Přesto jsem se rád zastavil u Baťova kanálu, pokud jsem jel autem okolo. Ta příroda a romantické prostředí je skutečně nádherné. Snad se někdy zlepší i obslužnost.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

